Τὸ πολεμικόν μας ἀνάγνωσμα

ΑΠΟΒΑΣΙΣ ΣΤΙΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ

Καὶ πάλιν γιὰ τὴν Οὐάσιγκτων.—Ἕνα κουτί μὲ...χάρτινα μαντήλια ποὺ ξαναγεννᾶ ἐλπίδες.—Ἡ μικρὴ Γιαϋ, μία ἡρωΐς τῆς ἀντιστάσεως.

Τοῦ στρατηγοῦ **ΚΑΡΛΟ ΡΟΜΟΥΛΟ**
(Ἀποκλειστικότης «Πελοποννήσου»

«Νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ ὑποβάλῃς τὴν ἔκθεσίν σου εἰς τὸ Κογκρέσσον ἀπὸ τὸ Λέϋτε. Εἶσαι ἕνας Φιλιππινέζος γνωστὸς εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἔχεις γίνει σύνδεσμος μεταξὺ τῶν Φιλιππίνων καὶ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. Ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται νὰ ἐξασθενισῃ ἡ πολεμικὴ προσπάθεια εἰς τὸν Εἰρηνικόν, θὰ πρέπει νὰ πᾶς εἰς τὴν Ἀμερικήν.»

Ἐτελείωσε ἀπότομα. «Εἶσαι ἕτοιμος νὰ πᾶς;»

Δὲν ἦταν ἡ βροχὴ ἡ ὁποία ἐσκοτείνιασε τὴ θέα ἐμπρός μου ἐκείνη τὴ στιγμή. Πίσω ἀπὸ τὰ σκοῦρα βουνά, ποὺ τώρα ἦσαν τόσο κοντά μας, ἦταν τὸ σπίτι μου. Ἔπρεπε νὰ προσπαθήσω πολὺ γιὰ νὰ μπορέσω νὰ ἀπαντήσω.

«Ἐὰν ὁ πρόεδρος Ἀσμένα δὲν ἔχῃ ἀντίρρησι, εἶμαι ἕτοιμος».

«Θὰ τοῦ μιλήσω», μοῦ εἶπε ὁ Μὰκ Ἄρθουρ.

Ποτὲ μία ἀπόφασις δὲν μοῦ ἐστοίχισε τόσο πολύ.

Ἐγώ, ποὺ ὡς τώρα ἀκολουθοῦσα τὸ δρόμο πρὸς τὸ σπίτι μου, ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν Ἀμερική, κουρασμένος, σκοτισμένος καὶ ἔξω ἀπὸ κάθε πραγματικότητα.

Εἰς τὴν ἀνήσυχη σκέψι μου μονάχα ἕνα γεγονὸς μοῦ ἔδινε θάρρος: «Αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν θὰ λείψω πολύ».

Ὁ Μὰκ Ἄρθουρ μοῦ ἔδωσε ἀκόμη μία ὑπόσχεσι. Μαζὶ μὲ τὶς στρατιωτικὲς ἀποστολὲς τὶς ὁποῖες μοῦ ἀνέθεσε καὶ μὲ τὶς ὁδηγίες ποὺ μοῦ ἔδωσε ὁ πρόεδρος Ὀσμένα, τὴν τελευταία στιγμὴ ὁ Μὰκ Ἄρθουρ μοῦ ἔδωσε, μία ὑπόσχεσι: «Δὲν θὰ πατήσω τὴ Μανίλα χωρὶς ἐσένα».

Μεταξὺ τῆς ὑποσχέσεως αὐτῆς, καὶ τῆς πραγματοποιήσεώς της παρεμβάλλοντο 22.000 μίλια, ἀπὸ τὸ Λέϋτε εἰς τὴν Οὐάσιγκτων καὶ πίσω πάλι εἰς τὴν Λουζόν.

Γιὰ πρώτη φορὰ εἰς τὰ ὄνειρά μου οἱ γεμᾶτες φόβο ἀναμνήσεις τοῦ πολέμου ἄλλαξαν καὶ ἔγιναν φωτεινὲς ἐλπίδες. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐτόλμησα νὰ ἐκφράσω σὲ ὄνειρο καὶ ἐλπίδα πὼς ἡ οἰκογένειά μου ἐζοῦσε. Φυσικά, ἡ τόλμη αὐτὴ δὲν ἐβασίζετο σὲ ἀκλόνητα στοιχεῖα ἀλλὰ μονάχα σ' ἕνα κουτὶ μὲ χάρτινα μαντήλια, δακτυλογραφημένα τόσο στενά, ποὺ σὲ πολλὰ σημεῖα δὲν ἐδιαβάζοντο.

Τὸ κουτὶ αὐτὸ μοῦ παρεδόθη λίγο πρὶν φύγω γιὰ τὶς Ἡν. Πολιτεῖες.

Εἶχε τὴ δική μου διεύθυνσι διὰ μέσου τοῦ Μὰκ Ἄρθουρ, ἡ δὲ διεύθυνσις τοῦ ἀποστολέως εἰς τὴν ἀριστερὰ ἄνω γωνία ἔφερε τὴν ἐπίσημη σφραγῖδα τοῦ κινήματος ἀντιστάσεως «Ἀνταρτικαὶ δυνάμεις τοῦ Μάρκιγκ, Σιέρα Μάντρε, Λουζόν».

Μέσα στὸ κουτὶ ἦταν τὰ χάρτινα μαντήλια τὰ ὁποῖα ἦσαν γραμμένα, ἄλλα ὑπὸ τύπον ἀναφορῶν ἐπὶ τῆς δραστηριότητος τῶν ἀνταρτῶν εἰς τὴν Λουζόν, καὶ ἄλλα ὡς προσωπικὲς ἐπιστολὲς οἱ ὁποῖες εἶχαν γραφῆ γιὰ μένα ἀπὸ ἕνα κορίτσι.

Ἔρριξα μιὰ ματιὰ στὶς ἀτέλειωτες ἐκεῖνες σελίδες, προσπαθώντας νὰ ἀνακαλύψω μία λέξι γιὰ τὴν οἰκογένειά μου, διότι, ἂν ἕνας ἄνθρωπος τοὺς ἐγνώριζε εἰς τὶς Φιλιππίνες, αὐτὸς θὰ ἦταν ἡ Γιαϋ. Δὲν ὑπῆρχαν ὀνόματα. Οὔτε Βιργινία, οὔτε Κάρολος, οὔτε Μπέμπης, οὔτε ἀγόρι, οὔτε μητέρα, τίποτα. Ἡ ἐλπίδα ἔσβησε καὶ πάλι καί ὕστερα ἐδιάβασα τὶς ἐπιστολὲς ποὺ μοῦ ἔστειλε τὸ γενναῖο ἐκεῖνο κορίτσι, τὸ ὁποῖον ἐκρύπτετο μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους μαχητὰς τῆς Ἐλευθερίας εἰς τὰ βουνὰ τῆς Λουζόν.

Προτοῦ μιλήσω γιὰ τὰ γράμματά της, ἂς μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ μιλήσω γιὰ τὴ Γιαϋ. Πρὸ τοῦ πολέμου ἡ Γιαϋ Παυλίλιο ὑπῆρξε ἡ καλλιτέρα δημοσιογράφος. Ἡ Γιαϋ ἐγεννήθη εἰς τὴ Μανίλα καὶ ἐσπούδασε εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Κολοράντο εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, ὅπου ἐγνώρισε καὶ ἐπαντρεύτηκε ἐκεῖ ἕνα συμμαθητή της, ὁ ὁποῖος ἔγινε μηχανικὸς ὀρυχείων. Ἐμάθαμε ὅτι ἐκεῖνος ἀπέθανε καὶ τὴν ἄφησε μὲ τρία μικρὰ παιδιά. Τὴν θυμᾶμαι ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ ἦλθε εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Κήρυκος» καὶ μοῦ εἶπε ὅτι ἤθελε νὰ γίνῃ δημοσιογράφος.

Ἦταν μικροκαμωμένη μὲ ἕνα ἁπλὸ φόρεμα καὶ ἕνα ναυτικὸ καπέλλο, ποὺ τὴν ἔκανε νὰ μοιάζῃ μὲ μικρὸ κορίτσι. Ἡ φωνή της ἦταν κι' αὐτὴ μικροῦ κοριτσιοῦ. Ἡ Γιαϋ ἦταν δειλὴ ἐκείνη τὴν ἐποχή, σπανίως ἐμιλοῦσε.

Ὕστερα ἡ Γιαϋ ἐφωδιάσθη μὲ ἕνα σημειωματάριο καὶ μιὰ φωτογραφικὴ μηχανὴ καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ ἔγινε ἡ καλλίτερη δημοσιογράφος μας, ἐπρόσθετε δὲ εἰς τὶς ἀνταποκρίσεις της τὶς δικές της φωτογραφίες. Ἦταν ἱκανὴ νὰ τὰ ἀψηφήσῃ ὅλα γιὰ μιὰ ἀνταπόκρισι ἢ γιὰ μιὰ φωτογραφία. Ἀνέβαινε ἐπάνω σὲ στέγες καὶ ἐκρεμιόταν ἐπικίνδυνα ἀπὸ παράθυρα. Πολλὲς φορὲς ἤμουν ὑποχρεωμένος νὰ συγκρατῶ τὸν παράτολμο χαρακτῆρα της.

Αὐτὸ ἦταν τὸ κορίτσι τὸ ὁποῖον μὲ εἶχε προειδοποιήσει μὲ τὸ ραδιόφωνο ὅτι ἦσαν ἀποφασισμένοι νὰ μὲ συλλάβουν. Ἔκανε ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς κάθε ἡμέρα, κατὰ διαταγὴ τῶν Ἰαπώνων, ἀπὸ ἕνα σταθμὸ τῆς Μανίλας ὑπὸ τὸν Ἰαπωνικὸν ἔλεγχον. Εἰς τὴν διώρυγα τοῦ Κορέγκιντορ εἶχα ἀκούσει τὴν ἐκπομπήν της: «Κάρλος Ρομοῦλο, μὴν ἐπιστρέψεις. Σὲ χρειαζόμαστε καὶ σὲ ἀγαποῦμε, ἀλλὰ μὴν ἐπιστρέψεις...».

Τὴν ἄκουγα γεμᾶτος τρόμο καὶ ἐπερίμενα πὼς ἕνα πυροβολισμὸς θὰ ἔκλεινε τὴν ἐκπομπή της. Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα δὲν ξανάκουσα τίποτα γιὰ τὴν Γιαϋ. Πολλὲς φορὲς ἀπορροῦσα καὶ ἀνησυχοῦσα γιὰ τὴν τύχη αὐτοῦ τοῦ γενναίου καὶ ἀφωσιωμένου φίλου, ὁ ὁποῖος εἶχε ριψοκινδυνεύσει τὴ δική του ζωὴ γιὰ νὰ σώσῃ τὴ δική μου.

Τώρα ἐπολεμοῦσε ἐπάνω στὰ βουνὰ κοντὰ στὸν Μάρκιγκ. Γυναῖκες σὰν κι' αὐτήν, ἔγραφε ἡ Γιαϋ, ἐπολεμοῦσαν κοντὰ στοὺς ἄνδρες των, διότι ἤξεραν τὶ ἐπερίμενε τὶς γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπολεμοῦσαν.

Τὰ γράμματά της, οἱ ἐκθέσεις, οἱ ἱστορίες καὶ ὅ,τι δήποτε ἄλλο ὑπῆρχε μέσα στὸ κουτί, ἦταν γραμμένα στὸ πόδι. Ἐδῶ δὲν εἶχε προσέξει τὸ ὕφος τῶν γραπτῶν της, ὅπως ἔκανε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία εἰς τὸν «Κήρυκα τῶν Φιλιππίνων». Τὰ γραπτὰ αὐτὰ ἀνῆκαν σὲ μιὰ γυναῖκα ποὺ ἐζοῦσε τιμίως καὶ χωρὶς φόβο.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

Καρδιογράφος

Νέου τύπου — ἀμέσου ἀναγνώσεως—διὰ τὴν διάγνωσιν καρδιακῶν νοσημάτων, ἐγκατεστάθη ἐν τῷ Ἰατρείῳ

ΜΙΧ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΤΡΑΙ
Κανακάρη 157

Ζητεῖται πρὸς ἀγορὰν ἡμιανώγειος οἰκία ἐκ 4 δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν ἀπὸ ὁδοῦ Καλαβρύτων καὶ περιφέρειαν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων. Πληροφορίαι τηλ. 23—73.

Πατρινὰ ἡμερονύκτια

Στὰ πεταχτά

Παρὰ τὴν καιρικὴν καλωσύνην ποὺ ἐπεκράτησεν, ἡ χθεσινὴ παρέλασις διέψευσε τὶς προσδοκίες ὅλων ὅσοι ἀνέμεναν ὅτι θὰ ἦταν κατὰ κάποιον τρόπον λαμπροτέρα τῆς περυσινῆς.

—Καὶ αὐτὸ παρὰ τὶς φιλότιμες προσπάθειες ποὺ κατεβλήθησαν ἐκ μέρους ὅλων ὅσοι εἶχαν ἐπιφορτισθῆ πρὸς τοῦτο.

—Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς γενικῆς αὐτῆς διαπιστώσεως, ποὺ δὲν εἶναι ἱκανοποιητικὴ γιὰ τὴν πόλιν μας καὶ τὶς δικαιολογημένες ἀπαιτήσεις τῶν πολιτῶν της, ὡρισμένα πράγματα ἐπροξένησαν ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν.

—Πρῶτον ἡ ἀνεξήγητος, γιὰ τὸν πολὺν κόσμον, ἀπουσία τῶν προσκοπικῶν τμημάτων

—Δεύτερον, πολλῶν σχολείων τῶν παιδιὰ δὲν εἶχαν «βῆμα»—ἂν καὶ δικαιολογοῦνται ἴσως ἀπὸ τὴν βαβυλωνίαν τῶν ἤχων ποὺ ἐπροκαλοῦσαν οἱ πολλὲς σάλπιγγες καὶ τὰ ταμποῦρλα.

—Εἰς πολλὲς περιπτώσεις, γιατὶ δὲν εἶναι μόνον δύο, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων, διέκρινε κανεὶς κάματον—ἀνεξήγητον φυσικά.

—Τὴν ἀρχὴν τὴν ἔδωσαν οἱ πρόχειρες διακοσμήσεις ὡρισμένων κτιρίων, οἱ ὁποῖες δὲν ἦσαν ἀνάλογες οὔτε πρὸς τὴν ἱστορικὴν ἐπέτειον οὔτε πρὸς τὴν παράδοσιν ποὺ εἶχε δημιουργηθῆ.

—Ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦ χρόνου ἐλπίζουμε πὼς δὲν θὰ ἀφεθῇ νὰ δημιουργηθοῦν παραλείψεις ἢ μερικὰ μεμονωμένα λαθάκια, ποὺ δημιουργοῦν εἰς τὸ σύνολον μίαν κακὴν ἐντύπωσιν καὶ πικραίνουν ὅλους ὅσοι εἶχαν τὴν εὐθύνην μιᾶς καλῆς ἐμφανίσεως.

=Τὰ κοστούμια μὲ γιλέκο ἐγενικεύθησαν.

Οἱ εἰδικοὶ ἀποδίδουν τὴν νέαν μόδαν εἰς τὰ νέα κέρματα.

—Τὰ ὁποῖα τοποθετοῦνται ὅπως καὶ ἄλλοτε εἰς τὰ τσεπάκια τῶν γιλέκων.

=Μία ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς ἀνέγραψε τὴν εἴδησιν ὅτι πρό τινων ἡμερῶν ἐθεάθη εἰς τὴν Ζαχλωροῦ ἱπτάμενος δίσκος.

—Τὸν ὁποῖον, προσέθετεν, εἶδεν ὁ γνωστότατος Μίμης Φωτόπουλος καὶ ἄλλοι ἠθοποιοὶ ποὺ «γυρίζουν» ἐκεῖ μίαν νέαν ἑλληνικὴν ταινίαν.

—Εἰς διαφήμισιν τῆς ὁποίας προφανῶς ἀποβλέπει καὶ ἡ δημοσιευθεῖσα εἴδησις, ὡς λέγουν οἱ ἐκ Ζαχλωροῦ.

Φαρμακεῖα

Διανυκτερεύοντα:

Παπαχρήστου Ἰω. Κορίνθου 258, Μακρυγέννης Παν. Μαιζῶνος 77.

Συνταγαὶ ΙΚΑ:

Ραβαζούλας Ἰωάννης Γερμανοῦ 1. Μακρυγέννης Παναγ. Μαιζῶνος 77, Σιγαλὸς Γεώργιος Δημ. Γούναρη 45, Κουρλαμπᾶς Λεων. Πλατεῖα Γεωργ. Α', Βασιλόπουλος Γεώργ. Ἁγ. Νικολάου 65.

ΜΑΛΛΙΑ - ΠΛΕΚΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

85 ΜΑΙΖΩΝΟΣ 85

ΤΟ ΣΗΜΑ

τῶν μικρῶν τιμῶν καὶ τῆς ἐκλεκτῆς ποιότητος

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Ὅταν εἶναι ἐπίσημη ἡμέρα ἢ γιορτή, ἡ πόλις ἀλλάζει μορφή. Παίρνει μια καινούργια ὄψι, σοῦ δίνει μία ἐντελῶς νέα αἴσθησι, λὲς κι' ἀνάσταίνει τὴν ψυχὴν τοῦ κοιμισμένου, τοῦ νεκροῦ ἑαυτοῦ της. Ὅλα τὰ γνώριμά σου ἀντικείμενα σοῦ παρουσιάζονται διαφορετικά. Ἐκεῖνο ποὺ τὸ ἔβλεπες τὴν παραμονὴ βαρετὴ ἐπανάληψι, τὴν ἡμέρα τῆς γιορτῆς τὸ χαίρεσαι, ἔτσι ὅπως ἔχει διαφοροποιηθῆ ἀπὸ τὴν κοσμοπλήμμυρα ποὺ τὸ κατακλύζει καὶ τὶς γιορτάσιμες γιρλάντες ποὺ τὸ στεφανώνουν. Ὅσο πιὸ περισσότερος κόσμος ξεχύνεται στοὺς δρόμους, τόσο πιὸ ἑλκυστικὴ γίνεται ἡ πολιτεία.

***

Τὸ ἄγνωστο κινούμενο πλῆθος ἔχει δύναμι μαγνητική. Γιορτινὰ ὅπως εἶναι ντυμένοι οἱ ἄνθρωποι, τὰ κοριτσόγελα, τὰ σοῦρτα—φέρτα τῶν φουστανιῶν, οἱ φωνὲς οἱ ἀνώνυμες, οἱ ἀνεύθυνες ποὺ ἀναπηδοῦν ἀπὸ τὰ στόματα τά γελῶντα ἄνευ αἰτίας, ὅλα αὐτά, δίνουν ἕνα χαρωπό, ἕνα εὔθυμο τόνο, ἄσχετα ἂν οἱ ἴδιοι οἱ ἄνθρωποι ἐκυκλοφόρησαν χθὲς—προχθὲς στοὺς ἴδιους δρόμους, φορτωμένοι λῦπες, σκοτοῦρες καὶ τὸν γηρασμένο ἐγωϊσμό τους. Μοιάζει ἡ πόλις μὲ τ' ἀναμμένα της φῶτα, σὰν ἕνα καράβι, ποὺ ταξιδεύει στὶς θάλασσες τῶν ἐξωτικῶν νησιῶν, ἐκεῖ π' ἀκούγονται χαβάγιες καὶ γέλια καὶ χαχανητὰ ἀπὸ ἐρωτευμένα ζευγάρια.

***

Ὁ ἄνθρωπος, αὐτὸς ὁ ἄγνωστος, ὁ τόσο ἰδιόρρυθμος καὶ ἀπαιτητικὸς στὶς ὧρες τῆς περισυλλογῆς του, ὅταν βρεθῆ, φορῶντας τὰ καλά του ροῦχα, τὸν λαιμοδέτη, ἢ τὸ καινούργιο του καπέλλο, μέσα στοὺς πολυσύχναστους δρόμους, ὑφίσταται μία μεταβολή. Παθαίνει τρόπον τινά, μία ἀποκέντρωσι τῶν στοχασμῶν, μία χαλάρωσι τῆς βαθειᾶς σκέψεως, μία ἀναστολὴ τῆς λύσεως τῶν πνευματικῶν, ἢ ἀκόμα καὶ τῶν βιωτικῶν προβλημάτων ποὺ τὸν κατατρύχουν. Δέχεται τὴν εὐεργετικὴ εὐλογία τοῦ ὄχλου, γιατὶ γίνεται κι' αὐτὸς ἕνα μόριο, ἕνα συθετικό του κύτταρο. Χωρὶς πολλὲς φορὲς νὰ τὸ καταλάβῃς συνθέτεις ἕνα τραγοῦδι στὴν ψυχὴ καὶ τὸ ψιθυρίζεις, τὸ τραγουδᾶς, τὸ σφυρίζεις, μὲ τὸν ἴδιο παλμὸ, τὴν ἴδια νότα, ποὺ τραγουδᾶ, ποὺ ψέλνει ἕνα πουλί, στὸ μεγάλο δάσος.

Χθές, ποὺ ἦταν ἡμέρα χαρᾶς, ἐζήσαμε ἐμεῖς τ' ἀνθρώπινα σπουργίτια τὴν ἐλευθερία μας. Εἴχαμε δραπετεύσει ἀπὸ τὸ κλουβὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἀπὸ τῆς φυλακῆς τὰ σίδερα ποὺ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι φτιάσαμε καὶ κλείσαμε τὴ χαρὰ καὶ τὴν πραγματικὴ εὐτυχία. Καὶ λυτρωθήκαμε,

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 Ὀκτωβρίου

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ (198 μ.)

12.30 Ἑλληνικὸ ποικίλο πρόγραμμα, 13.35 λαϊκοὶ χοροὶ καὶ τραγούδια, 13.55 γύρω ἀπὸ τὸν ἀθλητισμὸ 14 εὔθυμο τέταρτο, 19 δίσκοι ἀκροατῶν, 19.55 δημοτικὰ τραγούδια, 20.50 μουσικὴ ἀπὸ μπάντες, 21.05 ἐλαφρὰ μουσική, 22.45 μελοδραματικὴ ἐκπομπή.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (412μ.)

7.30 Μουσικὸ πρωϊνό, 9 ἐλαφρὰ τραγούδια, 9.40 μωραϊτικα τραγούδια, 11.30 τραγουδᾶ ἡ Ἔλσα Λάμπο, 13.15 τραγούδια ποὺ διαλέξατε, 13.45 μουσικὴ σαλονιοῦ, 17 τραγουδᾶ ἡ Γεωργία Μητάκη, 18.30 κοντσέρτο, 19.30 ἀκοῦστε καὶ ἴσως σᾶς ἐνδιαφέρει, 21.10 ποικίλο ἑλληνικὸ πρόγραμμα, 22.30 ἀπό τὸν κόσμο τῆς ὄπερας, 23.15 ὀρχῆστρες χοροῦ, 00.10 ἐκλεκτοὶ δίσκοι.

Εἰδήσεις: 8.50, 13.00, 14.15, 14.40, 19.15, 22.15, 24 00.

Τὰ μάλλινα, ποὺ θὰ δώσης γιὰ τὸν ἀκρίτα στρατιώτη καὶ τὸν ὁπλίτη Τ.Ε..Α, δὲν θὰ ζεστάνουν μόνον τὸ κορμί του, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχή του.

ΔΩΣΕ Ο,ΤΙ ΜΠΟΡΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΡΑΝΟ ΤΗΣ «ΦΑΝΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ» ΤΗΣ 2ας ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ Β' (451μ.

12.30 Μιὰ ὥρα μουσικὴ, 13.45 τραγουδᾶ ἡ Λένα Γιάννα, 15.25 ἑλληνικὰ τραγούδια, 17 συμφωνικὰ ἔργα, 18 τραγούδια ποὺ ἀρέσουν, 18.40 συντροφιὰ μὲ τὴ μουσικὴ, 20 ὅτι ἀκοῦτε εὐχάριστα, 21 «Ἐριννύες», 22 ἀστέρια τοῦ Παρισιοῦ, 22.45 ἐλᾶτε νὰ χορέψουμε, 23.15 ἐπίκαιρες σελίδες.

Εἰδήσεις. 13.30, 20.50.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΟΠΤΙΚΗΣ - ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΜΠΟΝΑΡΟΥ

Μάθετε τὰ κορίτσια σας ἕνα ἐπικερδὲς ἐπάγγελμα, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ὅλας τας περιστάσεις τῆς ζωῆς.

Ἡ καθηγήτρια κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΠΟΝΑΡΟΥ ἵδρυσε πρότυπον ἐργαστήριον Κοπτικῆς—Ραπτικῆς ποὺ λειτουργεῖ κατὰ τὸ πλέον τέλειον σύστημα ἐκμαθήσεως ὅπως οἱ παρόμοιες σχολὲς τῶν Ἀθηνῶν καὶ θὰ εἶναι ἀνωτέρα.

Παραδίδει σὲ 4 ἀσκήσεις τῆς Γεωμετρίας καὶ κάνει 4 ὧρες διδασκαλία Κοπτικῆς πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι τῶν κοριτσιῶν σας, ὥσπου νὰ καταλάβουν.

Ἀναλαμβάνει καὶ οἰκοτρόφους μηνιαίως 450 δρχ.

Ἐμπιστευθῆτε μας τὰ κορίτσια σας καὶ ἀναλαμβάνομεν ὑπευθύνως ἐντὸς τριῶν μηνῶν νὰ σᾶς τὰ παραδώσωμεν τέλειες νοικοκυρὲς καὶ ἄριστες μοδίστες, μὲ τοὺς αὐστηροὺς παιδαγωγικοὺς κανονισμοὺς καὶ μὲ τὴν τέλεια καὶ μοναδικὴ ἐν Ἑλλάδι μέθοδόν μας τῆς ΚΟΠΤΙΚΗΣ καὶ ΡΑΠΤΙΚΗΣ.

Πρέπει ὅλες οἱ γυναῖκες καλοῦ γούστου καὶ ποὺ θέλουν ν' ἀκολουθήσουν τὴν μόδα νὰ διέλθουν ἀπὸ τὸν Οἶκον μου διὰ νὰ ραφτοῦν μὲ τὰ πιὸ ὡραιότερα μοντέλλα. Ἐφαρμογὴ ἐξαιρετικὴ καὶ τιμὴ εὐκαιρίας.

— 29 Ἁγίου Ἀνδρέου 29 —

ΔΙΔΑΚΤΡΑ 250 ΜΗΝΙΑΙΩΣ

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΠΑΤΡΩΝ
Ἐργαστήρια Φωτοτυπίας ΝΟΪ ΛΙΧΤ
Κ. Θ. ΑΣΠΙΩΤΗ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 111 — ΤΗΛΕΦ. 29-34 — ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Φωτοτυπίαι σχεδίων—Ἀντίγραφα σχεδίων Ἐκπονήσεις σχεδίων—Ἀεροπορικὸς χάρτης φωτοτυπιῶν NYLON—Χάρτης σχεδίου διαφανὴς—Μελάναι σχεδίων PELKAN—Πέννα γραμμάτων καὶ σχεδίων. ΤΙΜΑΙ ΑΘΗΝΩΝ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΓΚΟΓΚΟΛ· Νεκρὲς ψυχὲς 2 τόμοι	Δρχ. 45
ΓΚΟΡΚΥ: Μητέρα	» 40
» Στὰ ξένα χέρια	» 40
ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ: Χαρακτῆρες μετ.Σγούρου	» 15
«ΚΟΣΜΟΣ»: Παγκόσμιος ἀνθολογία Διηγήματος	» 40
ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ: Οἰκογενειακὰ	» 10
» Πολιτικὰ	» 10
» Μυστήρια Κεφαλλωνιᾶς	» 10
ΜΠΑΖΙΟΝ: Στρατιὰ «σ' ἀγαπῶ»	» 22
ΜΙΤΣΕΛ: Ὅσα πέρνει ὁ ἄνεμος	» 85
» » » (Ρωμάντζο)	» 35
ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΥ: Ἀδελφοὶ Καραμαζῶφ 4 τόμοι	» 100
» Ἠλίθιος 4 τόμοι	» 80
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ: Πρακτικὴ Δενδροκομία	» 50
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ: Πορίσματα Ἱστορ. Ἑλ. Ἔθνους	» 100
ΠΛΕΧΑΝΩΦ: Αἰσθητικὴ	» 17.
ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ: Αἰσθητικὴ καὶ τέχνη στὴν Εὐρώπη	» 80
ΣΕΛΙΝΚΟ: Ντεζιρὲ τόμοι 3	» 75
ΣΙΕΓΚΙΕΒΙΤΣ: Κβο Βάντυ	» 20
ΣΤΑ·Ι·ΝΜΠΕΚ Μαργαριτάρι	» 15
» Ἀμφίβολη Μάχη	» 28
ΣΠΥΡΟΥ Ἐγκόλπιο Γεωργοῦ	» 20
ΤΟΛΣΤΟ·Ι· Ἀνάσταση	» 40
ΦΙΝΛΕΥ: Ἱστορία Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως 2 τόμοι	» 100
ΧΑΜΣΟΥΝ: Μυστήρια	» 35

ΕΠΙΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΤΕΥΧΗ:

Τεύχη «Χαρὰ παιδιῶν»	Δρχ. 0,50
» «Πιτσιρίκος»	» 1
» ΓΚΑΟΥΡ—ΤΑΡΖΑΝ	» 1
» ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ	» 1

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ

Πρὶν ἀγοράσετε οἱοδήποτε βιβλίο ἐπισκεφθῆτε μας
Μπορεῖ νὰ κερδίσετε 10—50 ο)ο

ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ἁγ. Νικολάου 16—Ρ. Φερραίου τηλ. 23—96 ΠΑΤΡΑΙ

ΒΑΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἐκυκλοφόρησε

ΑΡ. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΛ. ΠΑΡΑΣΧΟΥ

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος ἐν Πάτραις

Κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ

Μαιζῶνος 103—Ἑρμοῦ 63

ΕΠΙ ΤΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΩ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΝ ΕΣΤΙΑΝ

Ὡραία ἑορτάσιμος συγκέντρωσις, ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, ἔλαβε χώραν χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Χριστιανικῆς Ἑστίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανάρη.

Ἀφοῦ ἐν ἀρχῇ ἀνεπέμφθη δέησις, ὡμίλησαν κατὰ σειρὰν ὁ πρόεδρος τῆς Χριστ. Ἑστίας χημικὸς κ. Γκόλας, ὁ δικηγόρος κ. Χρονόπουλος καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστόδ Παπαγιάννης, τονίσαντες ἰδιαιτέρως ὅτι τὰ θαυμαστὰ κατορθώματα, τὰ ὁποῖα ἐπετέλεσαν οἱ Ἕλληνες κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1940, ὀφείλονται εἰς τὸ ὅτι ἀντέταξεν ἡ ψυλή μας εἰς τὴν ὕλην τὸ πνεῦμα, προσέτι δὲ εἰς τὴν πίστιν ἐπὶ τὰς αἰωνίους ἀξίας καὶ εἰς τὴν βοήθειαν τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ. Ὁ ἀρχιμ. κ. Παπαγιάννης ὑπεγράμμισε μάλιστα ὅτι, ὅπως οἱ ἥρωες τοῦ Ἀλβανικοῦ Ἔπους ἐνεπότισαν τὸ ἰδανικὸν τῆς ἐλευθερίας μὲ τὴν Πίστιν, οὕτω καὶ κάθε ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐμποτίζῃ μὲ τὴν Πίστινοἰονδήποτε ἰδανικόν του, διότι τότε μόνον τοῦτο ἐξελίσσεται καὶ ἀξιοποιεῖται.

Τὸ πρόγραμμα διηνθίσθη μὲ ἐπίκαιρα ἄσματα, ποιήματα, ἀνέκδοτα τοῦ Ἔπους καὶ μὲ ἀνάγνωσιν ὑπὸ δεσποινίδος περικοπῶν ἀπὸ τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Ὁ Κόσμος τῆς Ἑλληνίδος» διὰ τὴν πατριωτικὴν δρᾶσιν καὶ τὸ μαρτύριον τῆς συγχρόνου Μπουμπουλίνας, Λέλας Καραγιάννη.

Ἡ ἑορτὴ ἔκλεισε μὲ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, τὸν ὁποῖον ἔψαλεν ὁλόκληρον τὸ ἀκροατήριον.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀπωλέσθη πορτοφόλιον περιέχον ταυτότητα ἐπ' ὀνόματι Μιχαὴλ Βούρου, ἀπολυτήριον στρατοῦ καὶ χρήματ